

Zabíjení v Bruselu: Jedinými oběťmi jsou obyčejní lidé. Belgický stát využil příležitosti, aby sjednotil malé belgické nacionalismy kolem postavy krále

Nejhorší situací pro proletáře je polarizace mezi přistěhovalce, oběti rasového stigma utíkající do falešných etnických a náboženských komunit na jedné straně a zbylé pracující, kteří se identifikují se „svým“ státem a sociálním smírem, jehož je garantem, na straně druhé.

Dva masivní útoky proti obyvatelstvu v místech postrádající jakýkoli strategický nebo vojenský význam (v odletové hale letiště v Bruselu a v tamním metru) způsobily v úterý 22. března 2016 smrt více než 30 lidí a vážná zranění 230, z nichž se někteří stále ještě nacházejí mezi životem a smrtí.

Tváří v tvář útokům tohoto rozsahu ¹, je naléhavé překonat emoce a přejít k vysvětlení, aby bylo možné lépe bojovat proti tomuto smrtícímu nepříteli proletariátu a obecněji i celé populace. Stát si nenechává ujít příležitost k tomu, aby pokračoval v ozbrojování se a aby učinil velký skok vpřed ve své represivní politice vůči přistěhovalcům, zejména vůči těm severoafrického původu, a dále obecněji vůči všem těm, kdo nestojí na straně zavedeného pořádku. V tomto kontextu opět zase jednou zaujímá král centrální symbolické místo ručitele „poslední instance“ pro Belgii, její jednotu a její stát.

Tyto útoky, k nimž se bezprostředně přihlásil Islámský stát, byly s největší pravděpodobností opět vedeny adepty islamofašismu. Násilníci jsou čistým produktem sociálního úpadku a městské segregace, které existují v mnoha dělnických čtvrtích evropských měst.

Vrazi jsou fašisté hrající podle státních not

Znamená to tedy, že bychom měli nabízet jakési sociologické ospravedlnění tohoto zabíjení? Ani v nejmenším. Za prvé proto, že islamofašisti své útoky zaměřují na všechny kategorie obyvatelstva, včetně velkého množství proletářů. Jejich akce jsou otevřenými projevy reakčního násilí, které zvyšuje nejistotu a strach těch společenských vrstev, které trpí všemi druhy útlaku, a to zejména proletariátu, včetně jeho imigrantské složky.

¹ Viz také on-line, naše texty po zabítí 15/01 a 13/11 v Paříži:

<http://mouvement-communiste.com/documents/MC/Leaflets/BLT1501FRVFINALE2.pdf>

http://mouvement-communiste.com/documents/MC/Leaflets/TR_Attentats%20151115_VF%20FR.pdf

Dále, útoky objektivně hrají do not státu a kapitálu, neboť přizívají diskurz pořádku a válečných státních praktik a posilují sociální smír, nutnou podmínku pro vykořisťování proletariátu. Vlády ve vyspělém kapitalistickém světě již zesilují své výzvy k národní mezitřídní jednotě a vyhláší výjimečné stavy obsahující opatření všeho druhu proti „nebezpečnému obyvatelstvu“.

V Belgii se první velký test militarizace proletářských území odehrál v průběhu svátků koncem roku. Po několik týdnů platila pohotovost čtvrtého stupně, která zahrnovala přísné a opakované policejní operace. Po útocích z 13. listopadu v Paříži se stala pravidlem přítomnost armády v ulicích, zastavování veřejné dopravy, uzavření hranic a zákaz mnoha veřejných akcí.

Přistěhovalci jsou prvními vedlejšími oběťmi islamofašismu a prioritním terčem státu

V ohlušujícím tichu uvaleným na společnost „bojem proti islámskému terorismu“ se staly pravidlem návrhy na vyhánění imigrantů, kteří jsou považováni za nedostatečně asimilované nebo nedostatečně ziskové. Tato politika si nikdy nenechá ujít příležitost, aby prohloubila rozdělení na imigrantské proletáře, s nimiž se zachází, jako by byli stoupenci vrahů, a jejich třídních bratrů a sester „odsud“. Je to politika, která riskuje, že imigrantské proletáře vrhne do náruče násilného politického islamismu, jemuž se daří v ghettech a který je živěn rasismem „bílých“.

Islamistické útoky také posilují zastánce přímé pozemní vojenské intervence zemí Západu v divadle války na Středním východě. Intervence, která si již, byť zatím jen ve své vzdušné podobě, vyžádala tisíce mrtvých civilistů, nepočítáme-li statisíce zabitých v Sýrii řezníkem Bašárem Asadem a jeho ruskými a iránskými spojenci, jakož i jejich sunnitskými nepřáteli dosud podporovanými Tureckem a reakčními oligarchiemi Zálivu.

Jak na toto všechno kolektivně reagovat? Kapacitu zvrátit trend frakturace třídy, zmenšování svobod a zvyšování vykořisťování a útlaku má pouze třídní boj sjednocující proletáře všech podmínek a původů proti kapitálu, státu a jejich islamistickým lokajům.

Ani bohové, ani páni, ani státy, ani šéfové

Mouvement Communiste / Kolektivně proti kapitálu

22 března 2016

Pro poštovní kontakt pište na adresu (aniž byste na obálce uváděli cokoli dalšího): BP 380, Centre Monnaie 1000, Bruxelles 1, Belgique
Navštivte web Mouvement Communiste (mouvement-communiste.com) a Kolektivně proti kapitálu (protikapitalu.org/)